

РЕШЕНИЕ

№ 3634

гр. София, 20.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 20.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенова и при участието на прокурора Пашалиева, като разгледа дело номер **3339** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:
Съдебното производство е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. Г., гражданка на А, с адрес гр. С., кв. Б., У. К, представлявана по делото от адвокат М от САК по предоставената правна помощ, против Решение №УП - 61/08.04.2011 г. на Р. С. - И. О. на Държавната агенция за бежанците П. Министерския съвет – гр. С., с което на основание чл.70, ал.1, т.1 вр. чл.13, ал.1, т.5 ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Поддържа се нищожност на административния акт, поради неразглеждане в срок на молбата на жалбоподателката от декември 2010г., като многократно е връщана за регистрация и провеждане на производство. Отделно от това излага доводи и за незаконосъобразност, позовава на съдебна практика на ВАС - по дело 9988/2010г. според която е следвало органът да обсъди роденото ѝ дете, както и обстоятелството, че живее от 12 години в Б със семейството си, а връщането ѝ в А ще наруши правото ѝ на събиране на семейството. Също се позовава и на съдебната практика на Съда на ЕС по делото C-34/09.

Ответният И. О. П. Държавната агенция за бежанците П. Министерския съвет – гр. С. е оспорил жалбата в писмена защита по делото и е изразил становище за неоснователността ѝ, като поддържа като се изтъква че молба на жалбоподателката е заведена на 22.06.2010г. с В.№УП 1930, преценена като допустима, като се иска от съда да приеме, че ЗУБ не определя срок за регистрацията ѝ. Такова е извършено с Регистрационен лист № УП – 1930/05.04.2011г. В случай че не ес приеме това, се иска от съда да приложи АПК в цялост, като вземе предвид, че е допустим и мълчалив отказ по чл. 58,ал.1 АПК, като спрямо молбата от 22.06.2010г. е налице мълчалив отказ.

Прокурорът дава заключение за основателност на жалбата.

На основание чл. 171, ал. 1 от АПК, по делото са приети доказателствата по административната преписка. По делото са изслушани свидетелските показания на майката на жалбоподателката – С Г..

Съдът, след като прецени доказателствата по делото и обсъди становищата на страните, и след цялостна служебна проверка на обжалвания акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира жалбата за процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 84, ал. 1 от ЗУБ и от надлежна страна, а разгледана по същество - ОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Жалбоподателката е лице от женски пол, родена е на 29.03.1990г. в А, в гр. Ереван, с основно образование, неомъжена, притежава национален паспорт, с личен номер на чужденец (ЛНЧ) *, е кандидат за предоставяне на статут по ЗУБ по образувано административно производство в Д., последващо поред - след влязло в сила Решение № 199/10.06.2009г. на председателя на Д., влязло в сила на 19.02.2010г.

В мотивите на оспореното решение се сочи, че жалбоподателката е подала ръкописна молба с дата УП 1930 /22.06.2010г., а желанието ѝ е заявено и лично пред длъжностни лица на Д. с молба с В.№576/05.04.2011г., на която дата е регистрирана.

В мотивите на решението се обосновава, че сроковете за произнасяне от интервюиращия О. в ускорено производство текат от дата 05.04.2011г., което обосновава с чл. 61, ал.2 и чл. 68, ал.1, т.3 ЗУБ, и правен извод, че от датата на регистрацията, а не от датата на подаването на молбата текат сроковете за произнасяне. Позовава се на проведеното интервю на 06.04.2011г., и заявените обстоятелства, че пребивава в България от 1999г., със семейството си, всички роднини и близки са тук, в А няма дом, а майка ѝ, баща ѝ и брат ѝ са получили хуманитарен статут, тъй като баща ѝ бил инвалид. Майка е на детето М С С, български гражданка. С бащата на детето – български гражданин, живеели на семейни начала преди, а сега били разделени, не се интересувал от детето и не помагал с нищо П. отглеждането му, живеела П. родителите си и те ѝ помагали за отглеждането на детето. Заради липсата на документи не могла да започне работа, не получавал помощи и детски надбавки,

Пред съда фактите относно пристигането на жалбоподателката в Б, връзките и със страната на произход, издръжката ѝ и др. посочени в интервюто и възприети в мотивите на оспореното решение, са потвърдени и от свидетелските показания на майката – С Г. и съдът приема тези факти за доказани.

П. тези факти е прието, че по отношение на жалбоподателката не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец и по чл.8, ал.1 и 9 и хуманитарен статут по чл.9, ал.1, ал.6 и ал. 8 от ЗУБ, тъй като не са установени причини за основателен страх от преследване поради раса, религия, националност, принадлежност К. определена социална група или поради политическо мнение или убеждение - по чл. 8, ал.1 ЗУБ; а тъй като от заявеното П. интервюто и от Справка с В. № 3521/20.09.2010г. на Дирекция Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд” П. Д. се установявало, че не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал.1, т.1-3 от ЗУБ.

По посочените съображения с обжалваното решение № УП -61/08.04.2011г., интервюиращият О. П. РПЦБ – С., на основание чл. 70, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ, е отхвърлил „молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут” на жалбоподателката.

Предприети са следните административно-процесуални действия, всички извършени от и пред администрацията на Д. спрямо жалбоподателката, с правно основание ЗУБ, а съставените документи имат регистрационен номер на административното производство № УП 1930 от 2011 г. , а именно:

- С рег. № 576/05.04.2011г. на РПЦ – С. е заведена молба от жалбоподателката, представляваща бланка с попълнено ръкописно съдържание до Д. от жалбоподателката, с искане за предоставяне на закрила, статут на бежанец и да живее тук с цялото си семейство,

съдържаща и друг рег. № на Д. – УП 1930 от същата дата.

- на 05.04.2011г. жалбоподателката без присъствието на преводач са връчени указанията относно реда за подаване на последваща молба за статут, за процедурата, правата и задълженията му като чужденец в производството по разглеждането ѝ. Връчването е удостоверено надлежно с подписи на жалбоподателката и длъжностно лице.

- Съставен е регистрационен лист от 05.04.2010г. на името на жалбоподателката, в който е вписано, че е установена самоличността ѝ по представен национален паспорт.

-с декларация от 05.04.2011г. декларира, че владее български език.

-с покана от дата 05.04.2011г. е уведомена да се яви на 06.04.2011г. в Агенцията за провеждане на интервю.

- изготвена е Евродак дактилоскопна карта на 05.04.2011г.

-жалбоподателката е подала молба на 05.04.2011 г. за разрешение да пребивава на адрес в гр. С. за нейна сметка;

- Съгласно Протокол от 06.04.2011г. е проведено интервю с жалбоподателката на български език, заявява, че е здрава, а на въпроса защо не желае да се върне в държавата му на произход и има ли нови обстоятелства от съществено значение за личното ѝ положение и държавата му на произход, излага посоченото по-горе, възприето в мотивите на оспореното решение.

- С писмо от ДАНС с дата на издаване 08.04. 2011 г. уведомяват Д., че не възразяват, на жалбоподателката да бъде предоставена закрила.

С ръкописна молба с дата на съставяне 22.06.2010г. заведена с В. № УП 1930/22.06.2010г. на Д., жалбоподателката моли да бъде приета заедно с дъщеря си в Д. с молба за хуманитарен статут, имала да добави нови неща. Върху същата има поставена резолюция от 24.06.2010г. – „за регистрация” и допълнителна – да се регистрира само жалбоподателката, детето ѝ е български гражданин.

В хода на съдебното производство от доказателствата по делото съдът приема за установено, че по молбата с В. № УП 1930/22.06.2010г. на Д., не е постановяван друг акт, и същата следва да се счита за част от производството по издаване на обжалваното решение, както и по аргумент за идентичност на регистрационния номер на всички документи, съставени в хода на ускореното производство.

Обжалваното решение е връчено на жалбоподателката на 12.04.2011 г., а жалбата до съда е с дата 18.04.2011г.

От доказателствата по делото не се установява основание по чл.70, ал.4 ЗУБ за спиране на ускореното производство, поради следното: жалбоподателката е навършила пълнолетие, не се съдържат доказателства обосноваващи съмнения за възрастта ѝ, и поради това установяването ѝ чрез експертиза, също така няма съмнение и за вменяемостта ѝ, което и да обосновава назначаване на психиатрична експертиза по чл.61, ал.4 ЗУБ. Няма постановено спиране и на основание разпоредбите по чл.54, ал.1, т.1 – 6 от АПК.

От представените доказателства се установява, че ответният административен О. е извършил всички предвидени от ЗУБ действия по молбата от 05.04. 2011 г.- ръкописно попълнената бланка. Няма законово изискване молбата за предоставяне на статут на чужденец или хуманитарен статут да бъде попълнена на бланка на Д., респективно да бъде само в писмена форма, за да бъдат предприети действия по нея от администрацията на Д.. Разпоредбата на чл. 59 от ЗУБ предвижда писмена, устна или друга форма, с единствено изискване да съдържа искане К. Република Б. Поради тези аргументи, административно производство пред органа на Д. следва да се счита за образувано и по молбата от 22.06.2010г., а молбата от 05. 04. 2011 г. е последваща молба, без да е приключило производството по първата, т.е втората е подадена в хода на вече образувано административно производство.

Липсват доказателства по молбата от 22.06.2010 г. да са давани указания за отстраняване на недостатъци и уточняване на искането по чл. 30, ал. 2 от АПК. Поради това и не може да се приеме, че молбата от 05.04.2011г. е такава по отстраняване на недостатъци на предходната, както и че сроковете за произнасяне започват да текат от отстраняването на недостатъците,

съгласно ал. 3 на същия текст, т.е. в случая от 05.04.2010г. – датата на подаване на молбата, по която е постановено обжалваното по делото решение.

В отклонение от правилото на чл. 25, ал. 1 от АПК за съвпадане на датата на започване на производството с датата на подаване на искането, разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 3 от ЗУБ предвижда различни и специални хипотези за образуване на ускорено производство, в което е постановено обжалваното решение, от които в конкретния случай е приложима чл. 68, ал. 1, т. 3 – с регистрирането на чужденец, подал последваща молба за статут. Съдът приема, че регистрацията е извършена на 05.04.2011г. – датата на регистрационния номер на Регистрационен лист № УП-1930. В същия са снети данни на жалбоподателката за имената, гражданството, дата и мястото на раждане, пола, семейното положение, родствените връзки, предвидени в чл. 63, ал. 2 от същия закон, за документите за самоличност и други документи, съгласно изискванията на същия текст. Предвид и обстоятелството, че настоящето производство е второ по ред, то на жалбоподателката в Държавната агенция е образувано вече лично дело по смисъла на чл. 61, ал. 2 от ЗУБ. Законът не съдържа разпоредби за извършване на регистрация П. последваща молба за статут, но съдът намира, че П. всяко подаване на последващо искане, следва данните, подлежащи на снемане да бъдат актуализирани, от която последваща регистрация се образува ускорено производство по чл. 68, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и тече тридневният срок за произнасяне по чл. 70, ал. 1 от същия закон.

Обжалваното Решение, представляващо индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, е издадено от О. по смисъла на чл. 70 от ЗУБ – И. О. П. Държавна агенция за бежанците, след проведено ускорено производство по чл. 68 от същия закон, като същото е издадено в тридневен срок от датата на регистрацията - 05.04.2011 г., но П. съществено нарушение на процесуалните правила относно сроковете за издаването му както и посочването на молбата, въз основа на която е издадено. К. датата на издаването на обжалваното решение са налице основания за образуване на производство по общия ред, което обосновава и некомпетентност по време на интервюиращия О. да се произнесе, поради следното :

1. Молбата на А. Г. от 05.04.2011г., която се сочи като разгледана в обжалваното решение, съдържа искане по ЗУБ, обуславящо компетентност на ответния административен О. и производство по ЗУБ. Съобразно установеното от съда, че молбата от 22.06.2010г. е част от производството по издаването на това решение тъй като е такава по смисъла на чл. 59 от ЗУБ, съдът следва да направи преценка за спазване на процедурата по издаването на обжалвания акт съобразно датата на подаването ѝ.

2. В чл. 41 от Хартата за правата на Европейския съюз, е регламентирано правото на добра администрация, което включва и задължението на администрацията да мотивира своите актове – чл.41, § 2, буква „в” от Хартата, която норма е задължителна за държавите-членки, когато прилаган правото на Съюза. В случая са приложими е приложимо правото на Съюза, като в областта на убежището и К. казуса по делото са относими: Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила; Директива №2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството и Директива 2003/9/ЕО на Съвета от 27 януари 2003 година относно минималните норми за приемане в държавите-членки на лица търсещи убежище и др. Съгласно чл. 51, ал.1 от Хартата, държавите-членки прилагат разпоредбите на Хартата единствено когато прилагат правото на Съюза. Въпросите на убежището и миграцията са област на поделена компетентност между Държавите-членки и Съюза, като част от пространството на свобода сигурност и правосъдие, съгласно чл. 4, пар.2, буква „й” от Договора за функционирането на ЕС. Съгласно чл. 2, пар.2 изречение второ от същия договор, тази компетентност се упражнява от държавите-членки доколкото Съюза не е упражнил своята. Следователно, доколкото са приети общи стандарти и процедури и

минимални стандарти във връзка с убежището и международната закрила, и за правото на събиране на семейството с посочените директиви, компетентността на Съюза е упражнена, а прилагането на националния закон по транспонирането им не следва да намалява ефективността на действие на правото на Съюза и в нарушение на принципите на това право, на основание принципа за лоялното сътрудничество по чл. 4, § 3 от Договора за Европейския съюз.

Поради приложимост на разпоредбите на Хартата за правата на ЕС – правото на добра администрация, то по молба за убежище е недопустимо да бъде постановен мълчалив отказ в производство по ЗУБ и чл. 58, ал. 1 АПК, относно формирането на мълчалив отказ като волеизявление по молбата на жалбоподателката от 22.06.2010г. е неприложим. Този текст е неприложим и поради предвиденото задължение по чл.84,ал.2 ЗУБ за връчване на решението по чл. 70,ал.1,т.1 от същия закон като процесното, което е изпълнимо само П. изрично постановен акт и само след като е извършено връчване започва да тече срок за оспорване. Изискването за връчване на решение като процесното по чл. 70,ал.1 т.1 ЗУБ изцяло съответства на предвиденото задължение за мотивиране на актовете във връзка с правото на добра администрация по чл. 41 от хартата за правата на ЕС.

Следва извод, че К. датата на подаване на втората молба от 05.04.2011г. задължението на органа за произнасяне по молбата от 22.06.2010г. не е отпаднало.

3. По време на производството не е спазен срока по чл. 58, ал. 6 от ЗУБ за упътване на чужденеца на разбираем за него език не по късно от 15 дни от подаването на молба за убежище – от 22.06.2010г. Съдът намира, че е налице нарушение, което обосновава пропускането на срока за постановяване на акт в ускорено производство по чл. 70 от ЗУБ,

4.В ЗУБ се съдържа специална разпоредба за срока на постановяване на административния акт – три дневен от регистрирането на чужденеца, в посочения по-горе смисъл, в отклонение от общото правило, установено в чл. 57 от АПК – от датата на започване на производството по смисъла на чл. 25, ал. 1 от същия кодекс. Съгласно последната разпоредба, дата на образуване на производството е датата на постъпване на искането до компетентният О., в случая това е молбата с искане за предоставяне на статут до Д. от 22.06.2010 г. Предвид установения срок в чл. 58, ал. 6 от ЗУБ за даване на указания за производството в 15-дневен срок от подаване на молбата, то е неприложим 14 дневният срок по чл. 57, ал. 1 от АПК за постановяване на административния акт от датата на постъпване на искането до административният О., компетентен да го разгледа.

5. Тъй като не е установен срок за извършване на регистрацията на чужденеца в ЗУБ от датата на подаване на искането, то следва да се приложат общите правила по АПК. Този срок не може да има неустановена продължителност и да бъде по преценка на административния О.. Регистрацията в настоящия случай е извършена около 9 месеца след подаване на искането от 22.06.2010г. Поради необходимостта от провеждане на интервю, П. което жалбоподателката има право да сочи и представи доказателства, за което следва да бъде упътена на разбираем език - по чл. 58, ал. 6 от ЗУБ в 15-дневен срок от подаване на искането, т.е преди провеждане на интервюто, то съдът намира, че е приложима разпоредбата на чл. 57, ал. 5 от АПК, съгласно която актът следва да се издаде в едномесечен срок от започване на производството, който срок не е спазен П. постановяване на обжалваното решение.

6. По молбата на А. Г. от 22.06.2010г. е задължително образуването на ускорено производство по чл.68, т. 3 от ЗУБ, с регистрирането ѝ като чужденец, подал последваща молба за статут, което следва да приключи в посочените срокове по-горе, но най-късно един месец от подаване на искането – по изложените аргументи за приложимостта на чл. 57, ал. 5 от АПК - от подаване на искането. Интервюиращият О. в този срок има право да вземе решение в следните три хипотези:

- по чл.70, ал.1, т.1 ЗУБ - да отхвърли молбата като явно неоснователна по чл.13, ал.1 ЗУБ,
-по чл.70, ал.1, т.2 ЗУБ да го прекрати по чл.13, ал.2 или чл.15, ал.1, т.6, 8 и 9 ЗУБ или
-по чл.70, ал.1, т.3 ЗУБ да се образува производство по общия ред.

Посоченият срок – едномесечен по чл. 57, ал. 5 от АПК за приключване на ускореното производство от датата на подаване на искането, е общ и приложим в ускореното производство по глава шеста, раздел II от ЗУБ, независимо от основанията за образуването му по чл.68, т.1 – 3 ЗУБ, респективно в какъв смисъл ще се произнесе интервюиращия О. по чл. 70, ал.1, т.1 – 3 ЗУБ.

7.От подаването на молбата на 22.06.2010 г., ускорено производство по глава шеста, раздел II от ЗУБ е образувано на основание по чл.68, ал.1, т.3 ЗУБ, а крайният срок за постановяване на решение в ускорено производство от датата на подаване на искането е изтекъл на 22.07.2010г. На тази дата се е погасило и правомощието на интервюиращия О. да се произнесе по допустимостта и основателността по тази последваща молба за закрила, ограничено по време по силата на закона - след като в срока по чл.70, ал.1 от ЗУБ не е взето решение от интервюиращия О., на основание чл.70, ал.2 вр. чл.72, ал.1, т.2 от ЗУБ от ускорено производство се преминава К. производство по общия ред. Това преминаване настъпва по силата на посочената разпоредба на чл. 70, ал. 2 от ЗУБ, без да е необходим изричен акт на административен О., единствено условие за това да е налице пропускане на срока по чл.70, ал.1 ЗУБ за произнасяне с решение по чл.70, ал.1, т.1–3 ЗУБ – отрицателна предпоставка, която в случая е налице. По силата на чл.70, ал.2 вр. чл.72, ал.1, т.2 от ЗУБ, след този срок компетентността на интервюиращият О. е погасена по време, същият няма право да се произнесе с решение по чл.70, ал.1, т.1 – 3 ЗУБ след този срок именно поради липса на компетентност и тъй като вече е образувано производство по общия ред, което обуславя и компетентност на председателя на Д. да се произнесе по молбата за закрила на А. Г. от 22.06.2010 г., предвид предоставените му правомощия по чл.72, ал.1, т.2 ЗУБ в производство по общия ред да вземе решение по чл.75, ал.1, т.1 – 3 ЗУБ. Следователно интервюиращият О. е издал Решение № УП-61/08.04.11г. П. липса на компетентност по време и липса на правомощие да постанови отхвърляне на молбата на жалбоподателката като явно неоснователна по чл.13, ал.1, т.5 ЗУБ на основание чл. 70, ал. 1, т. 1 от същия закон, а поради постановяването му П. липса на компетентност е налице основание по чл. 146, т. 1 от АПК за оспорването му и като такъв е нищожен.

8. Аргумент за този извод е и разпоредбата на чл. 27, ал.2, т.2 АПК , която определя като предпоставка за допустимост да се образува административно производство липсата на висящо административно производство със същия предмет, пред същия О. и с участието на същата страна, независимо дали е във фаза на издаване и оспорване. От тази разпоредба следва недопустимост да се издаде административен акт по последващата молба - от 05.04.2011г., П. условие, че не е издаден административен акт по молбата от 22.06.2010г., поради идентичност на предмета, страната и административния О., до който са подадени.

Обжалваното Решение № УП-61/08.04.2011г. е постановено от интервюиращия О. на Д. П. липса на компетентност по време - т.е на компетентност по чл.70, ал.2 вр. чл.72, ал.1, т.2 ЗУБ, представляващо основание по чл. 146, т. 1 от АПК за незаконосъобразността му и като такова е нищожно. Съдът следва да обяви нищожността му, съгласно чл.172, ал.2, пр.1 от АПК, а преписката следва да се изпрати на основание чл.173, ал.2 от АПК на председателя на Д. като компетентен административен О. за произнасяне по подадената от А. Г. молба с В. № УП 1930 / 22.06.2010 г. за предоставяне на хуманитарен статут в производство по общия ред по глава шеста, раздел III от ЗУБ.

Предвид констатираната нищожност на обжалваното решение, то съдът не следва да разглежда съответствието му с материалния закон, с оглед на което не обсъжда доводите в жалбата за неправилност на решението.

Водим от горното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, I отделение, 12 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение № УП-61/08.04.2011г. на И. О. на Държавната агенция за бежанците П. Министерския съвет – гр. С., с което на основание чл.70, ал.1, т.1 вр. чл.13, ал.1, т.5 ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на А. Г., гражданка на А, роден на . г. в гр. Е, А, с ЛНЧ *.

ИЗПРАЩА преписката на председателя на Държавната агенция за бежанците П. Министерския съвет – гр.С. за произнасяне по молба с входящ номер УП-1930/22.06.2010г. на А. Г., гражданка на А, роден на . г. в гр. Е, А, с ЛНЧ *, в производство по общия ред по глава шеста, раздел III от ЗУБ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.85, ал.4 ЗУБ.

Административен съдия: